

РЕШЕНИЕ

№ 2127

гр. София, 30.03.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.03.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Росица Бузова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разглежда дело номер **336** по описа за **2018** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Г. А. И. срещу РЕШЕНИЕ № 280961 от 29.11.2017г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 135-и състав, постановено по н.ах.дело № 7159/2017г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Касаторът твърди, че нарушението по чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП не е ясно и точно описано, като не може да се разбере дали му е вменена отговорност за това, че не притежава контролен талон към СУМПС или не предоставя същия при проверката. По отношение на второто нарушение по чл.147 ал.1 от ЗДвП счита, че липсва неговото подробно описание, а именно: датата на последния ГТП, преминат за автомобила, респ. до края на коя датата автомобилът е следвало да премине на периодичен технически преглед. Касаторът моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено решението на СРС, НО, 135-и състав по н.ах.дело № 7159/2017г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло НП № 45013/13.12.2013г.

Ответникът по касационната жалба- СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ не изразява становище по нейната основателност.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна и моли решението на СРС да бъде потвърдено, като правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение № 280961 от 29.11.2017г. по нахд № 7159/2017г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 135-и състав е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ № 45013 от 13.12.2013г., издадено от Началника на „АНД”, отдел „Пътна полиция”-СДВР, с което на основание чл.183 ал.1 т.1 пр.2 ЗДвП на касатора Г. А. И. е наложено административно наказание –глоба в размер на 10 лева за нарушение по чл.100 ал.1 т.1 ЗДвП, на основание чл.185 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 20 лева за нарушение по чл.147 ал.1 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Р. С. К. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е извършил вменените му административни нарушения, а в хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 от АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 135-и състав.

На 30.11.2013г. около 00.45 часа е установено, че касаторът Г. А. И. в [населено място] по Околовръстен път с посока на движение от [населено място] към [населено място] е управлявал лек автомобил „Р.” с рег. [рег.номер на МПС] , без контролен талон към СУМПС и автомобилът не е бил представен на периодичен технически преглед за проверка на неговата техническа изправност. В тази връзка в присъствието на свидетеля С. Н. Н. е съставен акт за установяване на административно нарушение № 45013/30.11.2013г. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното пред първата инстанция наказателно постановление от органите на СДВР.

При вярно установената фактическа обстановка, настоящата касационна инстанция приема, че СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 135-и състав правилно е приложил материалния закон и не е извършил нарушения на процесуалните правила. Не е налице отменително касационно основание по см. на чл.348 ал.1 т.1, т.2 и ал.2 и ал.3 от НПК във вр.чл.63 ЗАНН.

При възприемане на установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 135-и състав фактическа обстановка настоящият състав също намира, че при издаване на наказателното постановление не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са обуславяли отмяната му. И в АУАН от 30.11.2013г. и в НП от 13.12.2013г. са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва

посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при което тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало касатора Г. А. И. да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено.

По съществото на спора СРС, НО, 135-и състав правилно е установил, че оспореното НП № 45013/13.12.2013г. е издадено в съответствие с материалния закон, като изложените в тази връзка мотиви от първоинстанционния съд са обосновани, задълбочени, а формираните правни изводи са в пълно съответствие с писмените и гласни доказателства, събрани в процеса. Съставът на първостепенния съд правилно е приел, че касаторът е извършил административните нарушения по чл.100 ал.1 т.1 ЗДвП и чл.147 ал.1 от ЗДвП, поради което и законосъобразно е ангажирана неговата административно-наказателна отговорност.

При разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение съставът на първоинстанционния съд не е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила, които по см. на чл. 348 ал.1 т.2 във вр.ал.3 НПК във вр.чл.63 ЗАНН да съставляват основания за касиране на съдебния акт. В хода на съдебното следствие са били изяснени в пълнота спорните факти и обстоятелства и е разкрита обективната истина по см. на чл.13 НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

НПК, приложим в производството по обжалване на наказателните постановления пред районния съд по силата на чл.84 от ЗАНН, вмения в задължение на съда да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина /чл.13 ал.1 от НПК/. Изпълнението на това задължение налага съдът да изясни всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Съгласно чл.107 ал.2 от НПК, съдът събира доказателствата по направените от страните искания, а по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина. На събиране и проверка подлежат както доказателствата, които разобличават извършителя на нарушението или отегчават отговорността му, така и тези, които го оправдават или смекчават отговорността му (арг. от ал. 3 на чл.107 от НПК/. В хода на съдебното следствие пред Софийски районен съд е разпитан като свидетел актосъставителят Р. С. К., който е потвърдил констатациите си относно действително осъществилата се фактическа обстановка на 30.11.2013г.

Тежестта на доказване в административно-наказателното производство, лежи върху наказващия орган по аргумент от чл.84 ЗАНН във вр. чл.103 ал.1 от НПК. Безспорно е, че в преценката си дали да издаде НП последният се основава на констатациите в АУАН и последните в рамките на производството по налагане на административни наказания се приемат за верни до доказване на противното. Това не е така обаче в съдебното производство, тук те нямат обвързваща доказателствена сила. В него съдът е длъжен да изясни фактическата обстановка, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършени нарушения с правна квалификация чл.100 ал.1 т.1 ЗДвП и чл.147 ал.1 от ЗДвП. Разкриването на обективната истина по делото, независимо от тежестта на доказване и пасивността на страните по делото, е приоритет за дейността на съда, поради което законодателят му е предоставил

възможност не само по искане на страните, но и по свой почин (т.е., служебно) да събира доказателства, когато това се налага за разкриване на обективната истина. Ето защо, няма допуснати никакви процесуални нарушения от състава на въззивния съд, който е изяснил в пълнота всички, обхванати в предмета на доказване спорни фактически установявания.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение на СРС, НО, 135-и състав е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 280961 от 29.11.2017г., постановено по нахд. № 7159/2017г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 135-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

